

॥० रा०

॥९०॥

स्वकेन स्वकृतेन ॥ १२ ॥ १३ ॥ योपिनृगतोलब्धदानः तमृषि गवानुगम्यमानमृषि ॥ कतकतीर्थोतु तमृषियस्यगेहेस्थिता तंत्वरन्तःकृतगवासेधोद्विजोनृगेणस्पर्शितादत्ते
त्याचष्टे इत्यनुकर्षइतिव्याचख्यतुः ॥ ममनुभाति गवानुगमनादन्वेष्टब्राह्मणीयत्वंसिद्धं ॥ नृगतोमयालब्धेतिपरेणसोभियुक्तअन्वगादित्यत्रकर्तुरेव गत्वेत्यत्रकर्तृत्वप्रतीतिरक्षर
स्वारस्यसिद्धत्वेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ नृगशासनं राजसविधे प्रवेशनियोगे ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ककलीभूतः ककलासीभूतः ॥ १९ ॥ एवंशापंदत्वा समनुनमचिन्तौ

अथतांनामधेयेनस्वकेनोवाचब्राह्मणः ॥ आगच्छशबलेत्येवंसातुशुश्रावगौःस्वरं ॥ १२ ॥ तस्यतंस्वरमाज्ञायक्षुधार्तस्यद्विजस्य
वै ॥ अन्वगात्पृष्ठतःसागौर्गच्छंतंपावकोपमं ॥ १३ ॥ योपिपालयतेविप्रःसोपिगामन्वगादुतम् ॥ गत्वाचतमृषिचष्टेममगौरितिसत्वर
न् ॥ १४ ॥ स्पर्शिताराजसिंहेनममदत्तानृगेणह ॥ तयोब्राह्मणयोर्वादौमहानासीद्विपश्चितोः ॥ १५ ॥ विवदंतौगतोन्योन्यंदातारमभि
जग्मतुः ॥ तौराजभवनद्वारिनप्रातोनृगशासनं ॥ १६ ॥ अहोरात्राण्यनेकानिवसंतौक्रोधमीयतुः ॥ ऊचतुश्चमहात्मानौतावुभौद्विज
सत्तमौ ॥ क्रुद्धौपरमसंप्रातौवाक्यंघोराभिसंहतं ॥ १७ ॥ अर्थिनांकार्यसिद्ध्यर्थयस्मात्त्वंनैषिदर्शनं ॥ अदृश्यःसर्वभूतानांककलासौ
भविष्यसि ॥ १८ ॥ बहुवर्षसहस्राणिबहुवर्षशतानिच ॥ श्वश्रेत्वंककलीभूतोदीर्घकालंनिवत्स्यसि ॥ १९ ॥ उत्पत्स्यतेहिलोकेस्मि
न्यदूनांकीर्तिवर्धनः ॥ वासुदेवइतिख्यातोविष्णुःपुरुषविग्रहः ॥ २० ॥ सतेमोक्षयिताशापाद्राजंस्तस्माद्भविष्यसि ॥ कृताचतेनकाले
ननिष्कृतिस्तेभविष्यति ॥ २१ ॥ भारवतरणार्थंहिनरनारायणावुभौ ॥ उत्पत्स्येतेमहावीर्यौकलौयुगउपस्थिते ॥ २२ ॥

स्वयमेवशापावसानंचक्रतुरित्याहोत्पत्स्यतइति ॥ वासुदेवः वसुदेवापत्यं ॥ यद्वासर्वभूतेषुवासाद्वासुः सचासौदेवःपुरुषविग्रहः पुरुषशरीरसदृशशरीरः ॥ २० ॥ सतेत्वांशापा
न्मोक्षयिता हेराजंस्तस्माच्चत्वंभविष्यसि ककलासइतिशेषः ॥ तेनकालेन कृष्णावतारावधिकालेन नाल्पेनेत्यर्थः ॥ निष्कृतिः शापमोक्षः ॥ २१ ॥ तं कालमाह ॥ भारेति ॥
कलौ यत्किंचिच्चतुर्युगीस्थेकलावित्यर्थः ॥ २२ ॥

३० कां०

॥९०॥